

Vzgr Rb Den Haag, 23 november 2007, Granuband v Granuflex

Gemeenschapsmerk 943118

PROCESRECHT – MERKENRECHT - IPR**Rechtbank onbevoegd in conventie****Rechtbank op grond van Gemeenschapsmerkenverordening onbevoegd ten opzicht van Hongaarse gedaagde en potentiële inbreuk in Duitsland**

Granuflex is gevestigd in Hongarije. Hongarije is sinds 1 mei 2004 Lid- Staat van de Gemeenschap. De internationale bevoegdheid dient te worden beoordeeld aan de hand van artikel 93 GMV. Ingevolge lid 1 van dat artikel zijn de rechterlijke instanties van de Lid-Staat waar Granuflex is gevestigd bevoegd. De rechterlijke instanties in Nederland zijn ingevolge artikel 93 lid 5 GMV eerst bevoegd indien hier te lande de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden. Granuband concentreert zich op een dreigende inbreuk doordat Granuflex het voornemen heeft zich wederom te presenteren op de FBS-beurs te Keulen in Duitsland. Door Granuband wordt evenwel niet gesteld dat in Nederland sprake is van inbreuk of dreigende inbreuk. Internationale bevoegdheid ter zake van voorlopige en beschermende maatregelen kan zonder nadere aanknopings, bijvoorbeeld bestaande uit een (dreigende) inbreuk, niet worden ontleend aan artikel 99 GMV. De voorzieningenrechter van deze rechtbank is daarom alleen bevoegd indien er overeenkomstig artikel 93 GMV sprake zou zijn van een forumkeuze dan wel vrijwillige verschijning. Granuflex heeft evenwel een exceptie van onbevoegdheid voorgedragen en uitdrukkelijk gesteld dat zij niet vrijwillig is verschenen. Zij voert aan dat Granuband geen feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan sprake is van inbreuk in de Benelux die een voorlopige voorziening tegen inbreuk in de Benelux zouden rechtvaardigen. De slotsom is dan ook dat de voorzieningenrechter zich in conventie onbevoegd zal verklaren. Als in het ongelijk gesteld zal Granuband worden veroordeeld in de kosten.

Wapperverbod**Wapperverbod toegewezen omdat vonnis vervallen is verklaard**

Kort gezegd betreft de vordering in reconventie het onrechtmatig wapperen met een Gemeenschapsmerk dan wel de voortgezette tenuitvoerlegging van een vonnis

van de voorzieningenrechter van deze rechtbank waarin het recht op dat gemeenschapsmerk is bevestigd. (...).Het betoog van Granuband slaagt niet.

• Verzetprocedure leidde tot bekrachtiging vonnis 9 december 2003

Door het verzet was de procedure op basis van de oorspronkelijke dagvaarding heropend. De voorzieningenrechter heeft de wijziging eis ook niet toegelaten. Van belang is ook dat de voortgezette procedure door de voorzieningenrechter ex tunc is beoordeeld, dat wil zeggen naar de stand van voor 9 december 2003. Dit belang is met name hierin gelegen dat bij een geheel nieuwe beoordeling ex nunc, dat wil zeggen naar de stand van 25 mei 2004, de voorzieningenrechter op de gronden als hierboven uiteengezet onder de beoordeling van de bevoegdheid in conventie, tot het oordeel zou zijn gekomen dat er geen sprake meer was van enige internationale bevoegdheid omdat inmiddels per 1 mei 2004 Hongarije tot de Gemeenschap was toegetreden. De uitkomst van het nader onderzoek is dat het vonnis van 9 december 2003 is bevestigd. Dat vonnis heeft daardoor zijn executoriale kracht had behouden met dezelfde beperking ex artikel 260 Rv (oud). Het vonnis van 25 mei 2004 is op zich zelf niet voor tenuitvoerlegging vatbaar. Om die reden behoefde in dat vonnis ook niet de clausulering ex artikel 260 RV (oud) te worden opgenomen.

• Vonnis 9 december 2003 vervallen verklaard door verloop Tripstermijn

De 'tripstermijn' van het vonnis van 9 december 2003 liep af op 9 juni 2004. De dagvaarding in de bodemzaak heeft Granuband eerst na afloop van die termijn, op 22 juni 2004, uitgebracht. In de tussenliggende periode heeft Granuflex op 14 juni 2004 een verklaring ex artikel 260 Rv (oud) ingediend met het verzoek de voorlopige voorzieningen als opgenomen in het verstekvonnis van 9 december 2003 als vervallen te verklaren. Deze voorzieningen zijn daarmee daadwerkelijk vervallen.

Vindplaatsen: BIE 2009, nr. 88, p. 407

Vzgr Rb Den Haag, 23 november 2007

(Chr.A.J.F.M. Hensen)

vonnis

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 296654 / KG ZA 07-1219

Vonnis in kort geding van 23 november 2007

in de zaak van

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid GRANUBAND B.V.,

gevestigd te Amsterdam,

eiseres in conventie,

verweerster in reconventie,

procureur mr. R. van Kessel,

advocaat mr. M. Ellens te Amsterdam,

tegen

de vennootschap naar Hongaars recht

GRANUFLEX IPARI ES KERESKEDELMI KFT.,

gevestigd te Budapest, Hongarije, gedaagde in conventie, eiseres in reconventie, procureur mr. W. Heemskerck, advocaat mr. J.J.E. Bremer te Rotterdam. Partijen zullen hierna Granuband en Granuflex genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Bij exploit van 12 oktober 2007 heeft Granuband Granuflex gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 26 oktober 2007 bij de voorzieningenrechter van deze rechtbank. Voorafgaand aan de zitting heeft Granuband de producties 1 tot en met 15 overgelegd. Nadien heeft Granuband aanvullende producties genummerd 15 en 16 ingediend. De voorzieningenrechter heeft deze omgenummerd tot 16 en 17. Granuflex heeft 13 producties in geding gebracht en op voorhand een akte houdende eis in reconventie ingediend welke akte ter zitting is genomen.

1.2. De raadsman van Granuband heeft de vorderingen aan de hand van pleitnotities en producties nader toegelicht. De advocaat van Granuflex heeft, eveneens aan de hand van pleitnotities en producties, verweer gevoerd met conclusie tot afwijzing van de vorderingen.

1.3. Partijen hebben vervolgens de stukken, waaronder de pleitnotities en opgaven van gemaakte kosten voor de procedure overgelegd. Partijen zijn daarna met elkaar in overleg getreden om tot een onderlinge regeling te komen. Zodanige regeling is uitgebleven. In overeenstemming met een afspraak gemaakt met de voorzieningenrechter hebben zij op 9 november 2007 vonnis gevraagd. Het vonnis is bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. Granuband is een producent van rubberen, flexibele vloertegels en andere producten van granulaat, welke grondstof wordt verkregen uit de recycling van autobanden.

2.2. Sedert 1995 worden deze producten onder de naam Granuflex door Granuband op de markt gebracht.

2.3. Granuband heeft het teken GRANUFLEX op 17 november 1995 geregistreerd bij het Benelux Merkenbureau (nr. 575393) als woordmerk. Op 29 september 1998 heeft zij het teken gedeponeerd als gemeenschaps(beeld)merk (nr. 943118) in de klassen 17, 19 en 27 (zie productie 2).

2.4. Granuband zoekt afzet voor haar producten in Europa en daarbuiten en voert een internationale verkoopstrategie. Granuband is voornemens van 31 oktober tot en met 2 november 2007 deel te nemen aan de FSB-beurs. De FSBbeurs is een twee-jaarlijkse Internationale Fachmesse für Freiraum, Sport und Bäderanlagen, een internationale vakbeurs te Keulen, Duitsland.

2.5. Granuflex en haar rechtsvoorganger, Sportinvest Kft (hierna: 'Sportinvest'), houden zich sinds de oprichting van Sportinvest bezig met de vervaardiging van kunststof- en rubberproducten, gemaakt van gerecyclede autobanden. In de jaren '80 begon Sportinvest met het vervaardigen en verhandelen van flexibele rubberen tegels. Deze tegels werden en worden regelmatig gebruikt in speeltuinen, onder speltoestellen.

2.6. Sinds 1989 verhandelde Sportinvest de door haar vervaardigde tegels onder gebruikmaking van de naam Granuflex. Zij exporteerde de tegels in die periode met name naar Duitsland.

2.7. In 1993 bracht Sportinvest haar activiteiten onder in de vennootschap Granuflex Kft. Sindsdien wordt de naam Granuflex als handelsnaam en statutaire naam gebruikt.

2.8. In 1991 heeft Granuflex voor het eerst als standhouder deelgenomen deel aan de FSB-beurs te Keulen. Dit is zij vervolgens tweejaarlijks blijven doen met uitzondering van het jaar 2005.

2.9. Tijdens de in het najaar van 1995 gehouden editie van de FSB-beurs heeft de heer Van Randeraat, directeur van Granuband, de stand van Granuflex bezocht. Aansluitend aan dit bezoek heeft de heer Randeraat op 3 november 1995 op briefpapier van M. van Randeraat BV het volgende geschreven aan Granuflex (geadresseerd aan Granuflex te H-1138 Budapest).

We have visited the trade fair in Germany recently, where we received information by your company. Your products induced significant interest on our part. Please send us a more detailed listing of prices to the following adress.

2.10. Granuband heeft in 2003 voor het eerst als standhouder deelgenomen aan de FSB-beurs. Granuflex was daarbij ook deelnemer aan de beurs.

2.11. Bij dagvaarding van 30 september 2003 heeft Granuband Granuflex in een kort geding betrokken voor deze rechtbank. Dit resulteerde in een verstekvonnis van 9 december 2003, waarin Granuflex is geboden om het gebruik van het woord- en beeldmerk GRANUFLEX binnen de Europese Gemeenschap te staken en gestaakt te houden. Het dictum van dit vonnis voor zover van belang luidt als volgt:

GBIEDT gedaagde om binnen 24 uur na betekening van dit vonnis het gebruik van het woord- en beeldmerk GRANUFLEX binnen de Europese Gemeenschap te staken en gestaakt te houden, onder meer in het kader van en ter promotie van haar aanwezigheid op beurzen, dan wel in enige andere uiting en/of mededeling, waarin de naam of het teken GRANUFLEX voorkomt, zulks op straffe van een dwangsom van € 5.000,- per overtreding respectievelijk per dag of gedeelte van een dag dat gedaagde daarmee in gebreke is;

BEPAALT dat deze voorzieningen zonder rechterlijke tussenkomst haar kracht verliezen, indien eiseres niet binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag van deze uitspraak, haar eis in de hoofdzaak heeft ingesteld en voorts gedaagde een daartoe strekkende verklaring bij de griffie van deze rechtbank heeft ingediend;

VERKLAART dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad. 2.12. Granuband heeft dit vonnis in Duitsland ten uitvoer gelegd en daartoe op 23 februari 2004 een Vollstreckungsklausel gekregen.

2.13. Granuflex heeft op 17 maart 2004 verzet aangetekend tegen het verstekvonnis van 9 december 2003, waarna op 25 mei 2004 een nader vonnis op tegenpraak is gewezen. Voorzover van belang luidt het dictum van dit vonnis als volgt:

VERKLAART het verzet ONGEGROND;

BEVESTIGT het vonnis, waarvan verzet;

VERKLAART dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

2.14. Bij brief d.d. 14 juni 2004 heeft de gemachtigde van Granuflex een verklaring ex artikel 260 Rv. (oud) ingediend met het verzoek de voorlopige voorzieningen als opgenomen in het verstekvonnis van 9 december 2003 als vervallen te verklaren.

2.15. Op 22 juni 2004 heeft Granuband Granuflex gedagvaard in een bodemprocedure. De procedure is thans aanhangig bij deze rechtbank en staat op de parkeerrol van 2 april 2008.

2.16. De bodemprocedure is geschorst ex artikel 100 Gemeenschapsmerkenverordening (EG) nr. 40/94 ("GMV"), aangezien Granuflex op 20 september 2004 een verzoek tot nietigverklaring van het Gemeenschapsmerk Granuflex heeft ingediend.

2.17. In die procedure is op 12 juni 2007 een beslissing gegeven en is het Gemeenschapsmerk GRANUFLEX van Granuband nietig verklaard.

2.18. Granuband heeft tegen die beslissing beroep ingesteld en deze procedure is thans aanhangig bij de Kamer van Beroep van OHIM onder nummer R1277/2007-2.

3. Het geschil in conventie

3.1. Granuband vordert, uitvoerbaar bij voorraad:

Granuflex te gebieden om binnen 24 uur na betekening van het in deze te wijzen vonnis het gebruik van de handelsnaam en het woord- en beeldmerk GRANUFLEX binnen de Europese Unie te staken en gestaakt te houden, onder meer in het kader van en ter promotie van haar aanwezigheid op de FSB-beurs te Keulen, danwel in enige andere uiting en/of mededeling, waarin de naam of het teken GRANUFLEX voorkomt, zulks op straffe van een dwangsom van €5.000 per overtreding respectievelijk per dag of gedeelte van een dag dat Granuflex daarmee in gebreke is;

Granuflex te gebieden om binnen 24 uur na betekening van het in deze te wijzen vonnis schriftelijk aan de organisator van de FSB-beurs, te houden van 31 oktober tot en met 2 november 2007 te Keulen (Duitsland), te bevestigen – met een kopie van dat schrijven aan de raadsman van eiseres – dat zij niet aanwezig zal zijn op de beurs, althans niet onder de naam Granuflex, noch producten en/of promotiemateriaal terzake die producten aldaar aanwezig zal hebben of zal aanbieden met daarop vermeld de naam Granuflex, zulks op straffe van een dwangsom van €5.000 per overtreding respectievelijk per dag of gedeelte van een dag dat Granuflex daarmee in gebreke is; Granuflex te veroordelen in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen verschotten en procureurssalaris ex artikel 1019 h Rv.

3.2. Granuflex voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. Het geschil in reconventie

4.1. Granuflex vordert:

primair:

(a) Granuband te verbieden (verdere) executiehandelingen te verrichten, in welke lidstaat van de Europese Gemeenschap dan ook, op basis van het vonnis van de

Voorzieningenrechter te 's Gravenhage van 9 december 2003, zoals bevestigd in de beslissing op verzet van 25 mei 2004, alsmede Granuband te verbieden zich in woord en geschrift te beroepen op het in vonnis van 9 december 2003 vervatte verbod op gebruik van de naam 'Granuflex' in de Europese Gemeenschap; subsidiar

(b) De tenuitvoerlegging van het vonnis van de Voorzieningenrechter te 's Gravenhage van 9 december 2003, zoals bevestigd in de beslissing op verzet van 25 mei 2004, in welke lidstaat van de Europese Gemeenschap dan ook, te schorsen en Granuband te verbieden (verdere) executiehandelingen op grond van dit vonnis te ondernemen totdat over het geschil tussen de partijen door middel van een in kracht van gewijsde gegane uitspraak zal zijn beslist; meer subsidiar

(c) De tenuitvoerlegging van het vonnis van de Voorzieningenrechter te 's Gravenhage van 9 december 2003, zoals bevestigd in de beslissing op verzet van 25 mei 2004, in welke lidstaat van de Europese Gemeenschap dan ook, te schorsen en Granuband te verbieden (verdere) executiehandelingen op grond van dit vonnis te ondernemen, tenzij op het moment waarop tot tenuitvoerlegging wordt overgegaan ten gunste van Granuflex ten deze een door een Nederlandse bank verstrekte bankgarantie in origineel is afgegeven, recht gevend op een door de voorzieningenrechter in goede justitie vast te stellen bedrag indien en voorzover Granuband bij in kracht van gewijsde gegane uitspraak in de bodemprocedure tussen partijen in het ongelijk wordt gesteld; primair, subsidiar en meer subsidiar:

(d) te bepalen dat Granuband bij overtreding van de hierboven genoemde verboden, een onmiddellijk opeisbare dwangsom zal verbeuren van €250.000 ineens; (e) gedaagden te veroordelen in de kosten van de onderhavige procedure, waaronder begrepen verschotten en procureurssalaris, in de zin van artikel 1019 h Rv.

4.2. Granuband voert verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. De beoordeling in conventie

5.1. In deze zaak beroept Granuband zich op haar Gemeenschapsmerk GRANUFLEX en vordert zij in conventie een paneuropees inbreukverbod. Met betrekking tot zijn bevoegdheid overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

5.2. Granuflex is gevestigd in Hongarije. Hongarije is sinds 1 mei 2004 Lid- Staat van de Gemeenschap.¹ De internationale bevoegdheid dient te worden beoordeeld aan de hand van artikel 93 GMV. Ingevolge lid 1 van dat artikel zijn de rechterlijke instanties van de Lid- Staat waar Granuflex is gevestigd bevoegd. De rechterlijke instanties in Nederland zijn ingevolge artikel 93 lid 5 GMV eerst bevoegd indien hier te lande de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden. Granuband concentreert zich op een dreigende inbreuk doordat Granuflex het voornemen heeft zich wederom

¹ Dit was anders ten tijde van het eerste kort geding tussen partijen waarin vonnis is gewezen op 9 december 2003.

te presenteren op de FBS-beurs te Keulen in Duitsland. Door Granuband wordt evenwel niet gesteld dat in Nederland sprake is van inbreuk of dreigende inbreuk.

5.3. Internationale bevoegdheid ter zake van voorlopige en beschermende maatregelen kan zonder nadere aanknopingspunt, bijvoorbeeld bestaande uit een (dreigende) inbreuk, niet worden ontleend aan artikel 99 GMV.

5.4. De voorzieningenrechter van deze rechtbank is daarom alleen bevoegd indien er overeenkomstig artikel 93 GMV sprake zou zijn van een forumkeuze dan wel vrijwillige verschijning.

5.5. Granuflex heeft evenwel een exceptie van onbevoegdheid voorgedragen en uitdrukkelijk gesteld dat zij niet vrijwillig is verschenen. Zij voert aan dat Granuband geen feiten of omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan sprake is van inbreuk in de Benelux die een voorlopige voorziening tegen inbreuk in de Benelux zouden rechtvaardigen.

5.6. De slotsom is dan ook dat de voorzieningenrechter zich in conventie onbevoegd zal verklaren. Als in het ongelijk gesteld zal Granuband worden veroordeeld in de kosten.

6. De beoordeling in reconventie

6.1. Kort gezegd betreft de vordering in reconventie het onrechtmatig wapperen met een Gemeenschapsmerk dan wel de voortgezette tenuitvoerlegging van een vonnis van de voorzieningenrechter van deze rechtbank waarin het recht op dat gemeenschapsmerk is bevestigd. De vordering is gericht tegen Granuband, welke is gevestigd in Nederland. Dit brengt met zich dat de Nederlandse rechterlijke instanties internationaal bevoegd zijn. Voorzover de vordering het gemeenschapsmerk tot inzet heeft, berust deze bevoegdheid op artikel 93 lid 1 GMV en overigens op artikel 2 EEX-verordening. Gegeven de internationale bevoegdheid is wat het gemeenschapsmerk betreft de voorzieningenrechter van deze rechtbank bevoegd op grond van artikel 90 GMV, wat betreft de executie van het vonnis is de voorzieningenrechter van deze rechtbank bevoegd omdat het vonnis door deze is gewezen.

6.2. De vraag waar het hier om gaat is volgens Granuband of de in 2003 en 2004 afgegeven voorlopige voorzieningen nog van kracht zijn. Granuband meent van wel en Granuflex meent van niet. Bij positieve beantwoording heeft Granuband nog steeds een voortgezette tenuitvoerlegging beschikbare executoriale titel, die ook voorzien is van een Vollstreckungsklausel in Duitsland. Granuband meent om twee redenen dat de voorlopige voorzieningen nog van kracht zijn.

6.3. Op de eerste plaats voert zij aan dat voorheen artikel 260 Rv – thans artikel 1019 i Rv – gelding heeft voor voorlopige voorzieningen, die zich begeven op het gebied van intellectueel eigendom. Indien een beslissing op dat punt uitblijft, is ingevolge artikel 1019 i Rv een termijn van 31 dagen (met ten minste 20 werkdagen daarin) van rechtswege van toepassing. In het vonnis van 9 december 2003 heeft de rechtbank een verstekvonnis gewezen en daarbij de termijn ex het toenmalig artikel 260 Rv bepaald op 6 maanden na uitspraak. Deze termijn liep dus af op 9 juni 2004. Op 25 mei 2004 heeft de rechtbank een vonnis op tegenspraak

in kort geding gewezen en daarbij geen termijn ex (toen) artikel 260 Rv bepaald, zodat volgens Granuband de termijn van 30 dagen van toepassing was. Granuband heeft in 2004 wel expliciet verzocht om een nadere termijn ex artikel 260 Rv te bepalen. Zij heeft daartoe op 11 mei 2004 een akte wijziging eis ingediend maar daar is volgens Granuband niet nader inhoudelijk over beslist in het vonnis van 25 mei 2004. Nu het twee afzonderlijke vonnissen in kort geding betreft, met ieder een eigen rolnummer, was op beide vonnissen artikel 260 Rv afzonderlijk van toepassing en dus heeft Granuband middels haar dagvaarding van 22 juni 2004 tijdig een bodemprocedure opgestart en zijn daarmee de voorlopige voorzieningen van 9 december 2003 - als bekrachtigd bij vonnis d.d. 25 mei 2004 - onverminderd van kracht gebleven. Granuband concludeert dan ook dat zij zich kan beroepen op de veroordelingen jegens Granuflex en op basis daarvan maatregelen kan nemen.

6.4. De tweede reden die Granuband aanvoert berust op het gesloten stelsel van rechtsmiddelen. Zowel het verzet zijdens Granuflex als haar verklaring ex artikel 1019 i Rv gelden als een rechtsmiddel. Aangezien daadwerkelijke samenloop van rechtsmiddelen als ongewenst wordt beschouwd omdat zij kan leiden tot tegenstrijdige uitspraken, is ons procesrecht er zoveel mogelijk op gericht om daar waar rechtsmiddelen kunnen samenlopen het ene rechtsmiddel te laten prevaleren boven het andere. Bij samenloop van verzet en hoger beroep geldt dus als algemene regel dat het eerst ingestelde rechtsmiddel prevaleert boven het later ingestelde rechtsmiddel. De regeling van het verzet gaat ervan uit dat door verzet tegen een verstekvonnis de instantie wordt heropend. Als door het verzet de instantie, in dit geval het eerste kort geding uit 2003, wordt heropend en er wordt na een verzetprocedure een nieuw vonnis op tegenspraak gewezen, dan is artikel 1019 i Rv wederom van toepassing op dat nieuwe vonnis en dus had de voorzieningenrechter om die reden - mede gezien de akte wijziging eis d.d. 11 mei 2004 - een nieuwe termijn moeten stellen, dan wel is de termijn van artikel 1019 i Rv van rechtswege van toepassing en liep de termijn voor dagvaarden in de bodemprocedure tot en met 27 juni 2004 (= 30 dagen). De dagvaarding van 22 juni 2004 is volgens Granuband tijdig uitgebracht en dus heeft de voorziening haar rechtskracht behouden en kan Granuband daar een beroep op doen. De verklaring van Granuflex 14 juni 2004 is als rechtsmiddel prematuur ingediend en heeft volgens Granuband dan ook geen werking.

6.5. Het betoog van Granuband slaagt niet. Door het verzet was de procedure op basis van de oorspronkelijke dagvaarding heropend. De voorzieningenrechter heeft de wijziging eis ook niet toegelaten. Van belang is ook dat de voortgezette procedure door de voorzieningenrechter ex tunc is beoordeeld, dat wil zeggen naar de stand van voor 9 december 2003. Dit belang is met name hierin gelegen dat bij een geheel nieuwe beoordeling ex nunc, dat wil zeggen naar de stand van 25 mei 2004, de voorzieningenrechter op de gronden als hierboven uiteengezet onder de beoordeling van de be-

voegdheid in conventie, tot het oordeel zou zijn gekomen dat er geen sprake meer was van enige internationale bevoegdheid omdat inmiddels per 1 mei 2004 Hongarije tot de Gemeenschap was toegetreden. De uitkomst van het nader onderzoek is dat het vonnis van 9 december 2003 is bevestigd. Dat vonnis heeft daardoor zijn executoriale kracht had behouden met dezelfde beperking ex artikel 260 Rv (oud). Het vonnis van 25 mei 2004 is op zich zelf niet voor tenuitvoerlegging vatbaar. Om die reden behoefde in dat vonnis ook niet de clausulering ex artikel 260 RV (oud) te worden opgenomen.

6.6. De 'tripstermijn' van het vonnis van 9 december 2003 liep af op 9 juni 2004. De dagvaarding in de bodemzaak heeft Granuband eerst na afloop van die termijn, op 22 juni 2004, uitgebracht. In de tussentijdse periode heeft Granuflex op 14 juni 2004 een verklaring ex artikel 260 Rv (oud) ingediend met het verzoek de voorlopige voorzieningen als opgenomen in het verstekvonnis van 9 december 2003 als vervallen te verklaren. Deze voorzieningen zijn daarmee daadwerkelijk vervallen.

6.7. Bij deze stand van zaken kan het door Granuflex primair gevorderde worden toegewezen. Het subsidiair en meer subsidiair gevorderde kan dan buiten beschouwing blijven. Een dwangsom zal worden bepaald, welke door de voorzieningenrechter ambtshalve zal worden gematigd. Als in het ongelijk gesteld zal Granuband worden veroordeeld in de kosten van de procedure.

7. Proceskosten in conventie en in reconventie

7.1. Partijen hebben over en weer daags voor de zitting opgave gedaan van de volledige proceskosten in de zin van artikel 1019 h Rv en daarvan een specificatie gegeven. Granuflex vordert een bedrag van € 13,538,10, exclusief BTW, maar te vermeerderen met een geschat bedrag van € 5.500 in verband met werkzaamheden tussen het moment van opgave en tot en met de zitting.

7.2. Granuband betwist dat er in redelijkheid nog 25 uren konden worden besteed en zijn besteed door twee advocaten in de korte periode na het doen van een opgave en tot en met de zitting. Voorts betwist Granuband dat de opgegeven kosten redelijk en evenredig zijn en zij stelt dat de procedure niet (volledig) als een IE zaak is aan te merken waardoor volgens haar artikel 1019 i Rv niet (volledig) van toepassing is.

7.3. Granuflex heeft onvoldoende aangetoond dat in de laatste fase door haar raadslieden nog 25 uur aan de zaak is gewerkt. De voorzieningenrechter zal de totale kosten dan ook modereren tot het bedrag van €17.000. Gelet op hetgeen Granuband in dit kort geding aan de orde heeft gesteld of wilde stellen – zo is in dit kort geding uitvoerig de beslissing van 12 juni 2007 waarbij het Gemeenschapsmerk GRANUFLEX van Granuband geheel nietig is verklaard ter discussie gesteld – is voornoemd bedrag ook als redelijk en evenredig aan te merken. De procedure is ook als geheel als IE-rechtelijk aan te merken. Dat dit kort geding uiteindelijk is aan te merken als een executie kort geding met betrekking tot het vonnis van 9 december 2003 doet daar niet aan af. Dat vonnis betrof immers de handha-

ving van IE rechten door Granuband. De voorzieningenrechter van deze rechtbank heeft al meermalen uitgemaakt dat een daartegen gericht executiegeschil is aan te merken als een procedure waarop 1019 h Rv van toepassing is.

7.4. Granuband zal worden veroordeeld tot betaling van een bedrag van €17.000 aan Granuflex als vergoeding voor de proceskosten.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verbiedt Granuband (verdere) executiehandelingen te verrichten, in welke lidstaat van de Europese Gemeenschap dan ook, op basis van het vonnis van de voorzieningenrechter te 's Gravenhage van 9 december 2003, zoals bevestigd in de beslissing op verzet van 25 mei 2004, alsmede Granuband te verbieden zich in woord en geschrift te beroepen op het in vonnis van 9 december 2003 vervatte verbod op gebruik van het teken GRANUFLEX door Granuflex in de Europese Gemeenschap;

veroordeelt Granuband bij niet-nakoming van dit verbod, na betekening van dit vonnis, tot betaling aan Granuflex van een dwangsom van €100.000;

veroordeelt Granuband in de proceskosten, tot aan dit vonnis aan de zijde van Granuflex begroot op €17.000; verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad; bepaalt de termijn ex artikel 1019 i Rv op zes maanden; wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. Chr.A.J.F.M. Hensen en in het openbaar uitgesproken op 23 november 2007, in het bijzijn van de griffier.